

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 13. juni 2017 — »Varna Holideis« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-364/17)

(2017/C 269/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Varna Holideis« EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 90, stk. 1, og artikel 185, stk. 1, i direktiv 2006/112 ⁽¹⁾ fortolkes således, at de kræver en regulering af det foretagne momsfradrag for en leverance også i et tilfælde som i hovedsagen, hvor den retshandel, for hvilken momsfradraget blev foretaget, er blevet erklæret ugyldig ved en endelig dom, eller skal det, henset til definitionen i artikel 14, stk. 1, i direktiv 2006/112, i et sådant tilfælde lægges til grund, at der ikke foreligger en leverance, og at afgiftskravet fra begyndelsen af ikke er opstået?
2. Skal artikel 185, stk. 1 og 2, i direktiv 2006/112 fortolkes således, at der i mangel af en national bestemmelse om regulering af et foretaget momsfradrag i tilfælde af, at en retshandel erklæres ugyldig ved dom, kan ske regulering ved direkte anvendelse af direktivets artikel 90, stk. 1?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

Sag anlagt den 23. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-377/17)

(2017/C 269/19)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, H. Tsereta-Lacombe og L. Malferrari, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF og i henhold til artikel 49 TEUF, idet den har opretholdt bindende honorarer for arkitekter og ingeniører i medfør af HOAI.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den tyske honorarordning for arkitekter og ingeniører (HOAI) indeholder et system med minimums- og maksimumspriser for disse erhvervs tjenesteydelser. Dette system vanskeliggør etableringen for arkitekter og ingeniører, der ønsker at konkurrere med de etablerede udbydere med tilbud, der ligger uden for den tilladte prisramme. Disse udbydere bliver på denne måde forhindret i at udbyde ydelser af en tilsvarende kvalitet til lavere priser og ydelser af en højere kvalitet til højere priser.

Dette udgør en begrænsning af etableringsretten og såvel af formålet med artikel 15, stk. 1, artikel 15, stk. 2, litra g), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF som af formålet med artikel 49 TEUF.

Denne begrænsning er ikke begrundet og navnlig kan den ikke begrundes i hensynet til at sikre tjenesteydelsers kvalitet, hvilket nemlig ikke har nogen direkte sammenhæng med prisen.
